

Algoritmul Holocaustului, reversibilitatea om-bestie

Jean-Jacques Askenasy

Membru de onoare al Academiei Române

„Iubită Iulia,

26.10.2023

Sunt cu două zile înainte de înapoierea în Israel. Fiul și nepotul meu sunt la datorie, toți trei suntem medici înrolați. Am avut onoarea, în ciuda vârstei la care am emigrat (42 de ani), să fiu înrolat în corpul medical Zahal. Azi, la 94 de ani, sunt cel mai mic în grad din familie (locotenent), dar mândria pe care o simt când privesc gradele superioare (fiul și nepotul) merită toată rușinea.”

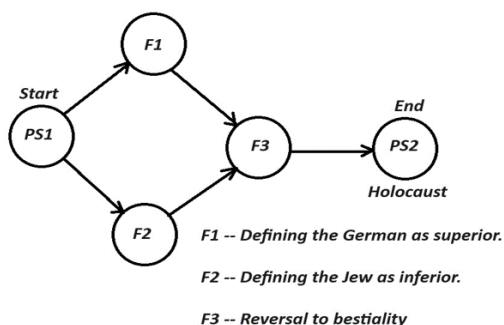
La data de 24 octombrie 2023, ora 09:00 președintele Academiei Române, profesor Ioan Aurel Pop, a deschis sesiunea, considerând-o un eveniment editorial cu semnificații speciale pentru neurologie și criminologie, după care m-a invitat să preiau microfonul.

Am avut onoarea de a prezenta, în aula supremei instituții a culturii și științei, în care eminențe personalități ale intelectualității României și-au prezentat operele, cartea mea *Algoritmul Holocaustului, reversibilitatea om-bestie*, în prezența președintelui Academiei, Excelenței Sale ambasadorul Israelului în România, a membrilor Academiei și a delegației Federației Comunităților Evreilor din România.

Cartea prezintă pilierii principali ai procesului de exterminare industrială a evreilor în timpul celui de-al treilea Reich. Coexistența arienizării germanului cu diabolizarea evreului declanșează procesul cerebral om-bestie și astfel ia naștere genocidul.

The Algorithm of the Holocaust

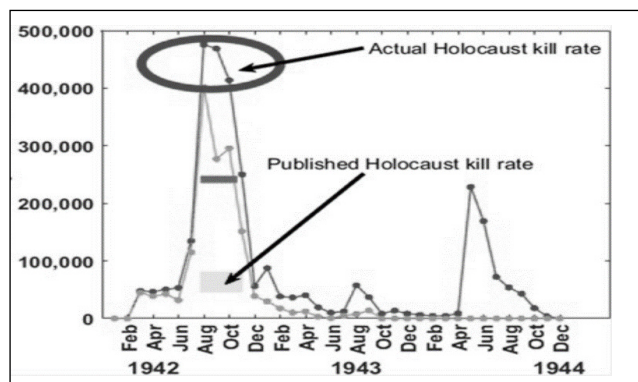
Arienizarea germanilor a însemnat convingerea populației celui de-al treilea Reich de a fi o rasă superioară (F1), care din cauza conviețuirii cu rasa inferioară a evreilor (F2) suferă efectele ei dăunătoare, ca dovadă pierderea Primului Război Mondial. Soluția este exterminarea rasei inferioare (F3).

Holocaustul sau exterminarea a 6 milioane de oameni de către oameni nu a fost realizat de cei 24 de criminali condamnați de tribunalul din Nürnberg, ci de câteva sute de mii de oameni: bărbați și femei, aparținând următoarelor 14 națiuni: germani, ucraineni, polonezi, unguri, austrieci, români, olandezi, francezi, iugoslavi, cehoslovaci, ruși, norvegieni, italieni și albanezi, care au trăit între anii 1939–1945.

Fenomenul exterminării instituționalizate a evreilor este dovada supremă a apartenenței oamenilor la regnul animal și că omorul face parte integrantă din condiția umană. Omul se deosebește de restul animalelor din care face parte integrantă prin trei funcții: vorbire, imaginație și umor.

Odată elaborată de către teoreticianul nazist Alfred Rosenberg ideologia rasei superioare, Adolf Hitler a declarat existența poporului evreu O PROBLEMĂ, care necesită o soluție. Soluția propusă este redată în mod clar într-un paragraf al cărții *Mein Kampf*: „Acest conflict fictiv dintre evreii sioniști și liberali m-a dezgustat [...] minciună pură [...] se vedea murdăria orală a poporului ales [...] de îndată ce ai introdus cu grijă un cuțit de sondare într-un asemenea abces, ai descoperit un vierme cu cap de evreu, complet orbit de lumina neașteptată”.

Generalul Erich von dem Bach-Zelewski a declarat în cadrul procesului de la Nürnberg: „De la *Mein Kampf* drumul duce direct la camerele de gazare de la Auschwitz și Maidanek”.

Capacitatea de exterminare a atins culmi de performanță, care nu puteau fi realizate decât de o disciplină germană. Din luna iulie până în luna decembrie (cinci luni) au fost uciși jumătate de milion de evrei pe lună.

Cartea descrie procesul cerebral al reversibilității dintr-o stare de control regulator care ilustrează starea de om la starea de bestie primitivă a perioadei filogenetice de reptilă și mamifer sălbatic. Este descrisă formarea de-a lungul ultimelor 900 000 de ani a neocortexului cu cele 100 de miliarde de neuroni, care devin sediul controlului regulator al creierului.

Cartea a văzut lumina tiparului la editura RAO, cu o săptămână înaintea masacrului din 7 octombrie 2023. Masacrul sau pogromul a avut loc la ora 06:30 dimineața, când peste o mie de teroriști Hamas au pătruns în populația aflată de-a lungul frontierei și au măcelărit 1400 de prunci, copii, bătrâni, femei și bărbați, decapitând copii în fața mamelor și taților și au luat 222 de ostatici în teritoriul Gaza.

În cadrul prezentării la Academie a fost expusă tema cruzimii masacrului care are anumite

caracteristici. Cruzimea depășește pe cea manifestată de SS-ul celui de-al treilea Reich și, interesant, pe cea a animalelor. Analiza cruzimii permite concluzia despre apogeul inumanului ca aparținând omului și nu animalelor.

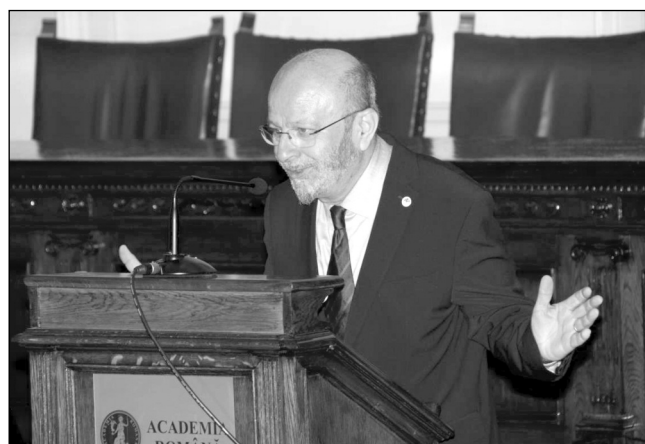
Cartea are un capitol de opt pagini despre holocaustul din România.

Ca postfață autorul a ales ca manifest al Holocaustului prefața scrisă la ultima ediție a cărții *Noaptea*, publicată de soția lui Elie Wiesel. În această ultimă prefață laureatul Premiului Nobel reușește să redea profunzimea ororii la care i-a adus Holocaustul pe supraviețuitorii lui.

Din acest moment, istoricul de idei Sorin Antohi, membru al Academiei Europene, a preluat moderarea sesiunii și a dat cuvântul Excelenței Sale dl Reuven Azar, ambasador al Israelului în România. Acesta în expunerea sa s-a referit la un număr de contradicții. Domnia-sa a învățat limba arabă, considerând acest lucru ca o obligație pen-

tru o bună conviețuire interumană. Tragedia pe care o trăiește Israelul astăzi face greu de înțeles împletirea meticulozității cu un foarte înalt grad de planificare și organizare așa cum redă cartea mea cruzimea și primitivismul masacrului care a avut loc. A încheiat cu obligația Israelului de a înlătura de la putere organizația teroristă Hamas, care pune în pericol independența statului Israel sub conducerea Iranului.

Moderatorul Sorin Antohi a prezentat rolul important jucat de științele vieții ale anilor 1960, care au abordat practica morții și eugenismul asupra comportamentului uman. Preocupare în continuare în Suedia a sterilizării.

A urmat secretarul general al Academiei Române, dl prof. Ioan Dumitrache, care a caracterizat cartea ca fiind „de excepție”, prin capacitatea ei de sinteză și declararea Holocaustului ca proces repetitiv, dovedit după publicarea ei. Cartea devine un semnal de alarmă de care trebuie ținut seamă.

A urmat dna prof. dr. în criminologie Rodica Stănoiu.

După solicitarea unui moment de reculegere pentru cei ce nu mai sunt printre noi, consideră cartea ca ideală pentru un scenariu de film. Fiecare pagină poate fi decupată și vizualizată cu toate grozăviile, atrocitățile, monstruozițiile, aducându-ne în memorie poate cea mai cumplită perioadă din istoria omenirii. Reîntoarcerea omului la stadiul de om-bestie, de altfel, nu întâmplător conceptul de *man beast reversibility*, conceptul cheie pe care profesorul Askenasy, membru de onoare al Academiei Române, îl abordează din variate puncte de vedere.

Povestește experiența criminologică personală în care a fost implicată în perioada comunistă, menționând perioadele de simpatie tăcută față de evrei, urmată de perioada de marginalizare și vânzare a lor. Subiectul antisemitism, trecut sub tăcere o lungă perioadă de timp, a revenit la modă după 1990, când au apărut mai multe lucrări importante cu privire la Holocaust și la situația evreilor din România, majoritatea populației pretindea însă că pogromurile de la București, Iași etc. nu au existat niciodată și că în lagărele din Germania au fost deportați numai evrei din Transilvania, teritoriu care în acea perioadă aparținea Ungariei.

Se întreabă cum a fost posibil ca tineri și adulți cu grade de mare inteligență au putut fi angrenați în mișcarea legionară. Fenomenul negativismului. „Un moment important pe care doresc să îl amintesc a fost decizia Guvernului Năstase; eu, ministrul Justiției și regretatul academician Răzvan Theodorescu, în calitate de ministru al Culturii am fost cei care am semnat actul normativ prin care s-a decis dărâmarea statuiilor lui Antonescu. Am primit multe critici atunci, pentru că o parte importantă a societății românești încă îl percepea pe mareșalul Antonescu ca pe un erou. Astăzi, din

păcate, în România, dar și în toată Europa, naționalismul, inclusiv antisemitismul sunt din nou în creștere”. Citat: „La procesul CEPEX eram singura persoană care scrisesem despre genocid, ceea ce l-a făcut pe Sergiu Andon, ziarist la «Adevărul» să scrie «despre OZN-urile Rodicăi Stănoiu», pentru că susțineam că omenirea nu va mai tolera niciodată un asemenea fenomen. Se pare că m-am înșelat. Răspunsul îl aștept de la domnul academician!”

Describe paradigma vinovăției de participare la eradicarea unui popor al României. Prețioasele contribuții ale dnei prof. Rodica Stănoiu vor face parte din a doua ediție a cărții.

Înainte de a da cuvântul d-lui Sorin Antohi menționează că germanii au mai fost implicați și în alte fenomene genocidale, ca în cele din Africa de Vest și ale armenilor. Deci reversibilitatea om-bestie este de facto o reversibilitate om-bestie-om-bestie... etc.

Dl criminolog prof. Sima Constantin a trimis printr-un coleg o prezentare care a fost citită și în care insistă asupra rolului de avertisment al cărții

și anunță despre un proiect în lucru intitulat „A treia cale reinventată”.

A urmat dl Gabriel Andreescu, care consideră cartea o „mărturie” a unui intelectual evreu ajuns la vârsta de 94 de ani ce prezintă cu entuziasm științific o problemă de conștiință.

Consideră capitolul despre Alan Turing, care a salvat exterminarea a milioane de evrei, datorită genialității sale, ca deosebit de prețios. Abordează nenumărate aspecte scrise în alte cărți și articole ale mele. Atrage atenția asupra importanței tezei

cărții a aspectului repetitiv al Holocaustului comparat cu teza unicității ei.

A urmat profesorul Octavian Buda, istoric al medicinei și profesor de psihiatrie, care prezintă o teză foarte captivantă despre Lombrozo și Freud în tratarea condiției umane în legătură cu instinctul morții. Menționează credința domniei-sale asupra importanței absenței empatiei și a rolului enzimei monoamonoxidaze în procesul om-bestie.

A urmat profesorul de istorie generală Mihai Ionescu care consideră cartea ca excepțională, din următoarele motive: a) răspuns la întrebarea cheie: cum a fost posibil ca un număr foarte mare de oameni să fie implicați în exterminarea indus-

trială a unui popor și prezentarea algoritmului; b) conturarea neuroștiințifică a prototipului om-bestie și rolul negativ jucat de om, devenit animalul dominant al planetei; c) explicațiile genetice ale provenienței omului din regnul animal, înrudirea, precum și diferențele minore dintre cimpnazeu și om. În continuare a arătat legătura dintre raționalul cărții și filosofia lui Baruch Spinoza: *Deus sive naturae*.

În încheiere, moderatorul Sorin Antohi descrie teza extrem de importantă a „carizmei” descrisă de Max Weber și a „banalității răului” a lui Hannah Arendt atacată de Gershon Shulem.

După lansarea cărții, i-am scris prietenului Gabriel ale cărui cuvinte m-au pus pe gânduri. Gabriel Andreescu este un activist pentru drepturile omului și specialist în domeniul științelor

politice, disident anticomunist român, care s-a opus deschis lui Ceaușescu și regimului său.

Iubite Gabriel,

De când ai declarat „MĂRTURIE”, „UNICITATE?”, „PROBA ȘTIINȚIFICĂ”. Mă gândesc. Sper să te mai văd o dată înainte de plecare.

Cu prețuire, Jean

Iată ce mi-a răspuns:

Dragul meu Jean,

Da, așa te-am citit. Mărturia ta, ca mărturia ființei care poartă cu sine, cu neîncetată mirare, întrebarea „cum a fost posibil?” să aibă loc, „pentru semenii tăi” (dar și pentru ne-semenii tăi), acea întâlnire cu oroarea absolută. Mirare care face parte din tine, precum fac parte, din memoria celor trecuți prin tragedie, faptele traumatice ale experiențelor concrete. Am perceput nevoia unei „dări de seamă” acum, la peste 90 de ani, ca pe nevoia pe care o simt supraviețuitorii (precum gospodinele ruse din vremea lui Stalin care stăteau la o coadă interminabilă și au descoperit-o, alături de ei, pe Ahmatova; au rugat-o „să nu uite”, să povestească; oh!, erau salvați, cineva va face într-o zi suferința lor cunoscută, enorm, căci solidarizarea altora cu suferința proprie îi elibera de umilință).

Este mărturia, deci memoria unor simțuri și gânduri, atât de osmotice cu conștiința, încât devin parte din identitatea personală. Bun, toți avem memoria unor sentimente și gânduri care ne-au străbătut viața. Dar „acel tip de memorie, al

acelor sentimente, ale acelor gânduri”, asociate „cu acel tip de fapte” ți-au construit identitatea. Mai invoc o dată extraordinara istorie prin care a trecut Ahmatova: cartea ta povestește despre un „tip de suferință a conștiinței” care trebuia mărturisită altora ca să te salveze de umilința existențială pe care ți-o produce.

Pentru mine a fost o revelație „această altă categorie de mărturie”.

Iar la tine mărturia înseamnă și știință, și înțelegere, și încântarea în fața acestui cosmic fenomen care este viața.

Mulțumesc, Jean Askenasy!

Răspuns:

Iubite Gabriel,

Scrisoarea ta îmi prelungește longevitatea, în ciuda afirmațiilor lui Malthus că nu este sănătos pentru planetă.

A avea ca prieten un om ca tine înseamnă a te bucura că trăiești. Cuvintele tale îmi declanșează în creier neurostimulatori de elan vital, cum spune Henri Bergson. Povestea mea „povestea unei suferințe de conștiință”. Mulțumesc, Gabriel.